

ת"פ 19/60996 - פרקליטות מחוז חיפה נגד בנימין שמואל

בית משפט השלום בחיפה
ת"פ 19-60996 מדינת ישראל נ' שמואל
בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בענין:

המאשימה	פרקליטות מחוז חיפה
נגד	בנימין שמואל
הנאשם	באמצעות בא כוחו עו"ד יאמן מסאלחה

זכור דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע על פי הودאותו בכתב האישום המתוון, בביצוע עבירה של קבלת דבר במרמה - עבירה לפי סעיף 415 ס'יפא + 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; ובביצוע עבירה של איסור הלבנת הון- עבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000.

לפי עובדות כתב האישום המתוון, במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, עבד שמעון שוקרן (להלן: "שמעון") כಚיר, בתפקיד קניין, בחברת דקסל בע"מ (להלן: "דקסל"). שמעון היה מושעה מטעם דקסל להזמין ולרכוש מוצרים שונים, בין היתר, מוצר ניروسטה.

בין הנאשם לשמעון, קיימת הכרות מוקדמת רבת שנים.

סמי שמואל (להלן: "סמי") הינו אביו של הנאשם. החל משנת 1995, היה סמי שמואל בעל עסק בתחום החקלאות, הרשות כעוסק מורשה.

ענת לוי הינה אחותו של שמעון.

במועד שאיןנו ידוע למאשימה במדוק, עובר לשנת 2009, החליטו הנאשם ושמעון להונgot את דקסל, על ידי מכירת מוצרים שונים, בין היתר, מוצר ניروسטה, לדקסל, תוך הסתרת זהותו של שמעון כמי שעומד מאחורי מכירת המוצרים, ומפיק רווחים מפער הכספי והמכירה, ובכך מעלה את מחירי הכספי עבור דקסל.

במסגרת ההחלטה ולצורך מימושה, פתחו הנאשם ושמעון, באמצעות סמי, שתי מחלקות חדשות בס. שמואל בשם "סמי שמואל - מוצר איקות" ו- "סמי שמואל - שיווק חומרה בניין" והשתמשו בפרטיו ס. שמואל, בין היתר, בכך שהדפיסו פתקי חשבוניות עליהן מופיעים פרטיו.

עוד במסגרת ההחלטה, פתחו הנאשם ושמעון עסק על שם ענת, בשם "תבל - אספקה טכנית".

במסגרת ההחלטה, בעת פתיחת תבל והשימוש בס. שמואל, מסרו הנאשם ושמעון, באמצעות אחרים, מידע כוזב לבנק מזרחי טפחות, אודות הבעלים והנהנים בחשבונות ס. שמואל ותבל, במטרה לגרום לדיווח בלתי נכון לפי סעיף 7 לחוק אישור הלבנת הוון, התשס"ה-2000.

עוד במסגרת ההחלטה, במהלך השנים 2009-2014, מתוקף תפקידו כקנין בדקסל, העביר שמעון, בהזדמנויות רבות ושונות, הזמנות למתן הצעות מחיר למוצרים שונים, בין היתר, מוצר נירוסטה לס. שמואל ותבל.

בהמשך, מתוקף תפקידו כקנין בדקסל, החליט שמעון בשם דקסל, לרכוש את המוצרים מס. שמואל ותבל, בעודו מסתיר מdexsl, את עובדת היותו אחד הבעלים בס. שמואל ותבל, ואת העבודה כי הוא מפיק רווח מהקנייה.

בעקבות מצג השווא, רכשה דקסל את המוצרים מס. שמואל ותבל והעבירו לידיים, באמצעות ס. שמואל, תשלוםם בסך כולל של חמישה מיליון ל"נ.

חלק מהמוצרים, רכש הנאשם, בצוותא חד עם שמעון, באמצעות ס. שמואל ותבל, מספקים שונים, כאשר הנאשם ושמעון באמצעות ס. שמואל ותבל, הפיקו רווחים מפעורי הקנייה והמכירה, בסכומים שאינם ידועים למאשימה במידוק.

במקרים המתוארים לעיל:

א. עשה הנאשם, יחד עם שמעון, עסקאות של רכישת מוצרים, אותן מכר לדקסל תמורת חמישה מיליון ל"נ במרמה, כמוות לעיל, בנסיבות מחמירות. הנسبות המתחמירות מתבטאות, בין היתר, בהיקף ביצוע העבירה, בשיטתיות, בתחום וnicol amon המעבד.

ב. מסר הנאשם, באמצעות אחרים, מידע כוזב במטרה לגרום לדיווח בלתי נכון לפי סעיף 7 לחוק אישור הלבנת הוון, התשס"ה-2000.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה תצהיר נפגע עבירה של מר גיל זמושצ'יק, מנהל האריזה בחברת דקסל (ת/1). בעודו מסר, כי היה ממונה ביחס לחברה, הוא הכיר את הנאשם אחראי שנפגשו ושותחו טלפונית מספר פעמיים. הנאשם לא חזהה בפניו, ומסר לו מידע באופןי אודות שמעון. הוא סיפר כי נפגש עם הנאשם מספר חדשים לאחר אותה שיחה אנונימית. החקירה הורחבה לאחר שנמצאה מעורבות של הנאשם בפרשת ההונאה. הנאשם לא סיפר זאת מיזומתו, והציג כי הנאשם חשף את שמעון באופןי ומסר פרטים על חברות נוספות. הנאשם לא שיתף פעולה באופן מלא ולא מסר על הקשר של החברה של אביו.

ההגנה הגישה אסופה מסמכים ובה, תעודה מחלת של סמי שמואל (נ/1); תעודה גמלי ותעודת נכה של הנאשם (נ/2); מכתב המלצה מצד עמוד יעקב, ניצב בדים שהוא מפקדו של הנאשם כשירות במשטרת (נ/3); מסמך של גב' עדית שחר מטפלת זוגית של הנאשם ובמשפחה (נ/4); מסמכים רפואיים בעניין בתו, בנו ואשתו של הנאשם (נ/5 ונ/5א, נ/6 ונ/7, בהתאם) וכן אישור רואה חשבון של סמי שמואל (במחיקת סעיפים 3-1) (נ/8).

עוד העידה ההגנה כעד אופי מטעמה, את מר עמוס יעקב, ניצב בדים במשטרת ישראל, שירות כמפקד מחוז ש"י
עמוד 2

ומפקד מג"ב מחוץ חוף עד לפני 4 שנים. הקצין הנכבד מסר, כי הוא מכיר את הנאשם מעלה 20 שנה, עוד כשירות כחוור תחת פיקודו. הנאשם שירת כמספר 3 שלו במתќן מאוד מסוכן. הוא היה אחד מפקודיו הטובים והבולטים, הון בהיבט המבצעי והן בהיבט המבצעי, והוא אהוב מאוד על הבריות. הוא חוווה את הנאשם כאדם ערכני שתורם לקהילה.

תסקירות שירות המבחן:

ביום 6.7.21 הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם. שירות המבחן מגולל את נסיבותו האישיות של הנאשם, ולא אחזר על הדברים כאן. אשר להתייחסות הנאשם לעברות שביצע, צוין כי הנאשם מסר, כי לא הבין שבمعنى שהוא עבר על החוק, ולאחר שהבין זאת, דיווח על המעשים.

בכל הנוגע להערכת הסיכון לעברינות והסיכוי לשיקום, צוין כי גורמי הסיכון הינם חומרת העבירות, הצגת התנהלותו באופן חיובי, תמים, חסר כוונה, ללא יכולת להתייחס למורכבותם, כל זאת בגין מוחלט לאמור בכתב האישום המתוקן, שם עולה כי התנהלותו אופינה בתכנון, מניפולציה וזדון. הנאשם משליך את האחריות לביצוע העבירות על שותפו, ומציג עצמו כקרובן, מרוץ בעצמו, במחירים שהוא נאלץ לשלם.

בכל הנוגע לגורמי סיכון שיקום, שקל שירות המבחן את היעדר עבר פלילי, יציבותו התעסוקתית, המחויבת שהבעו הנאשם כלפי קרוביו, הרטעה שחש כמתוצאה מחשיפת מעשי.

לסיכום, העירק שירות המבחן, כי לא ניתן לשלול קיומה של רמת סיכון להישנות ביצוע העבירות בעתיד, ולא בא בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם.

ביום 13.9.21 הוגש, עקב בקשה ההגנה, תסקיר משלים נוסף, בעניינו של הנאשם. בתסקיר זה לא חל שינוי בהערכת שירות המבחן. שירות המבחן התרשם, כי עמדתו של הנאשם הייתה ונותרה בעינה. הוא ממשיר להציג עצמו באופן קורבני, וממשיך להשליך את האחריות על שותפו, תוך צמצום חלקו בפרשה. הוא התקשה לגלות אחריות על התנהלותו המתמשכת לאורך תקופה ביצוע העבירות.

עוד התרשם שירות המבחן, ומצא להציג זאת בתסקירו המשלים, כי רצונו של הנאשם לקחת חלק בהליך טיפול, נובעים ממיניפולציה, שנועדה לשפר את מצבו המשפטי, ולא מתוך מודעות אוטנטית שהוא מגלה ביחס לתנהלותו.

לפיכך, חזר שירות המבחן על עמדתו הראשונית ונמנע ממתן המלצה שיקומית בעניינו של הנאשם.

טעונות מצדדים:

טיעוני המאשימה:

המאשימה הגישה טיעונים בכתב (סח/1). בטיעוניה, הדגישה את נסיבות ביצוע העבירה, ביניהם את העובדה, כי מדובר במסכת מרמתית שהתרחשה במשך כחמש שנים, כאשר לשם הוצאתה לפועל הוקמה תשתיית רחבה, בין היתר של עסקים מורשים פיקטיביים, שנטו בה חלק מבני משפחתו של הנאשם, וכן בני משפחתו של שמעון, וזאת על מנת לקבל במרמה כספים מחברת "דקסל", בה עבד שמעון כקונין החברה. הודגש, כי הנאשם ביצע את העבירות בעוד משרת כשותר במשטרת ישראל ואמון על אכיפת החוק.

עמוד 3

עוד נטען, כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירות היה כשותף מרכזי, בצוותא עם שמעון. המנייע שלו לbijouter העבירות היא בצע כספ. הוא לא טרח להסביר לחב' דסקל את הכספי שגאל ממנה. גם שמעון הכריז על עצמו כפושט רgel, וחב' דסקל לא יכול להיפרע ממנו, על אף שנפסקו לטובתה פיצויים בבית הדין הארץ לעובדה.

אשר לטענה כי הנאשם תרם לחשיפת התרמית, ציינה המאשימה, כי אכן הנאשם הוא זה שפנה לחברת דסקל, וחשף כי שמעון מרמה אותה, אך הוא לא חשף את חלקו באופןן ההונאות. בהקשר זה, טענה המאשימה, כי בשל הקושי הרב בגין עבירות מסווג זהה, יש להחמיר בענישה, של אלו המובאים לדין בפני בית המשפט. כמו כן, טענה המאשימה, כי בעבירות כלכליות, יש לתת משקל בכורה לשיקולי הגםול וההרעתה, על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם.

לאור האמור, עתירה המאשימה לקבעת מתחם ענישה שנעה בין 7-5 שנות מאסר בפועל, ולמוקם את עונשו של הנאשם באמצעות המתחם, לצד מאסר מוותנה מרתיע, קנס ופיצוי לחב' דסקל.

טיעוני ההגנה:

ההגנה טענה, כי כל הפרשה החלה בכך שה הנאשם ביקש ממשעון שישיע לאביו בהעברת עבודות שטיפה לחברת "دسקל". שמעון היה המבצע העיקרי ולא הנאשם. הנאשם לא הבין במוצרים אשר נמכרו לחברה, ולראיה כל העובדים המורשים היו של הנאשם, אשר עמד לדין בגין עבירה של הלבנתו. הנאשם רק סיפק שחורה, והוציא קבלות עם התשלומים שקיבל, כנדרש בחוק. המרמה מצידה התבטה רק בכך שלא חשף את זהותו של שמעון. הנזק שנגרם לחברה, הוא מיידי שמעון ולא מצד הנאשם, הוואיל ושמעון הוא עובד החברה, ואילו הנאשם, כאמור, סיפק שחורה ודיווח על העסקאות כדין.

אשר לרוחו של הנאשם מעשי המרמה, נטען כי היקפו לא ידוע, ולא ניתן לטעון כי מדובר בסכומים גדולים. ומכל מקום, הנאשם לא היה הנהנה היחיד מהרווחים.

בכל הנוגע לתוכנית שקדם לביצוע העבירה, נטען כי עיקר התוכנון היה של שמעון, וחילקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות היה שני. הנאשם ביצע את העבירות משם שהאמין בשמעון עד שהבין שעשה טעות ועל כן חשף את הפרשה.

ההגנה טענה, כי מתחם הענישה ההולם, נוע בין מאסר בפועל שכול שירוצה בעבודות שירות ועד 10 חודשים מאסר בפועל.

אשר לנסיבות שאין קשרו לעבירה, טענה ההגנה שמדובר באדם ששירת בmag"b במשך 30 שנה והוא נעדר עבר פלילי. הנאשם הוא מי שחשף את הפרשה בסופו של יומם, ומסר דברים מפלילים, הן ביחס לעצמו, והן ביחס לאביו (שנדון ע"י מותב אחר), שיתף פעולה והודה במעשהיו.

בכל הנוגע לנסיבותיו האישיות של הנאשם, מסרה ההגנה כי ابوו של הנאשם הוא בן 72, חולה, וההיגיון הוא מי שמנהל את עסקו של ابوו במקביל לעסקו שלו. לנאים ילדים, חלקם קטינים, עם קשיים רפואיים ונפשיים (כמפורט בהרחבה בנספחים צורפו), ולפיכך שליחתו של הנאשם למאסר בפועל, תגרום לנזק עצום לכל התלוים בו.

עוד יש לתת את הדעת לכך שמדובר בנאים עם רקע של התנהגות חיובית ותרומה לקהילה במשך עשרות שנים, כעולה מעדות האופי והנספחים שהוגשו בעניינו.

בנוסף נטען, כי מאז ביצוע העבירות החלו שנים רבות (מדובר בעבירות בין השנים 2009 ועד 2014).

אשר לעונש המתאים, נטען, כי במקרים דומים מדיניות העונשה היא הטלת עונשים של מאסר בפועל לRICTI בעבירות שירות. לאור האמור, עתירה ההגנה להטלת עונשה של עבירות שירות וכן להתחשב בנאשם מן הפן הכלכלי שכן מדובר במיל שילם מס על כל סכום שלקח לכיסו.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה ומסר, כי לא יחזיר על המעשיהם. עוד מסר כי ישלם מחיר כבד, נעצר ואיבד את מקום עבודתו. הנאשם ביקש שבית המשפט יתחשב בנסיבות האישיות, ובילדיו על מנת שיוכל להמשיך להיות עובר דמות דומיננטית. לשאלת בית המשפט, מודיע חשף את הפרשה, מסר כי כאשר ישב עם אדם אחר הבין שיש שהוא בהתנהלות שאינו כשר, ולאחר שהבין שהמעשיים הם הלבנת הון החלט לשים לזה סוף. הנאשם ביקש לבצע מאסר בעבודות שירות שיכל לתרום למدينة ולשלם על מעשיו, וכן לתמוך בביתה ובהוריו.

דין והכרעה עונשנית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

הערך החברתי המוגן בעבירות מרמה, הוא חופש הבחירה של האדם, אשר נשלל ממנו עקב מעשה המרמה. מעשה המרמה, פוגע ברצונו החופשי, שכן, אם היו נפרשות בפניו כל העבודות לאשרון, היה פועל אחרת (ע"פ 2333/07 **טענה נ' מדינת ישראל** (2010); ע"פ 8573/96 **מרקדו נ' מדינת ישראל** (1997)). נפסק, כי עיקירה של עבירת המרמה הינה השגת יתרון למרמה (ע"פ 752/90 **ברזל נ' מדינת ישראל** (1992) וכן גם מהחודש האחרון, ת"פ (מחוזי ים-19-12-56048 **מדינת ישראל נ' אילן אברמוב** (2.11.21))).

כמו כן, הנאשם פגע בערכים החסינים תחת האיסור הפלילי של עבירת הלבנת הון, שתכליתו שמירה על יציבות המערכת הפיננסית, שמירה על כלכלה המדינה, וביטחונה ושמירה על תקינות חי' המשחר. בעניין זה יפים דברי כב' השופט :

דנציגר בע"פ 4316/13 **מדינת ישראל נגד חג'אהמה** (30.10.14):

"חומרה רבה נודעת גם לעבירות הלבנת הון. מtower הכרה בכך שתופעת הלבנת ההון גורמת, כשלעצמה, לפגיעה בערכיה של החברה קבוע החוקן עבירות אלה בעבירות עצמאיות בחוק איסור הלבנת הון שתכליתו לנטרל את הרווח שמייקרים עבריינים מפעילותם העבריאנית ולהרטיעם, ואשר לאורו נקבע בפסיכה כי הנוטלים חלק בהלבנת הון צפויים לעונשים חמורים... ודוק, במסגרת ההתמודדות עם תופעת הלבנת ההון ולנוכח החשש כי שירותיהם של נותני שירותים מטיב יונצלו על ידי גורמים עבריאנים כדי להסתיר את מקור הונם האסור ולהקשות על האפשרות להתחקות אחר פעולותיהם, נקבע בחוק איסור הלבנת הון כי נותני שירותים אלו חייבים ברישום מסודר ובחוויות דיווח קפדיות. קיומן של חוותות אלו ועוד לאפשר פיקוח על תנומות הון והוא תנאי הכרחי לקיום אפקטיבי של החוק ולהגשמה תכליתו...".

הנאשם פגע בערכיים אלו ברמה בגיןית-גבואה.

מדיניות העונשה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

נקודת המוצא העונשית היא הוראות החוק.

העונש הקבוע בחוק בצדה של עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות, לפי סעיף 415 ס'יפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977, הוא חמש שנות מאסר ואילו העונש הקבוע בחוק בצדה של עבירת הלבנתו, לפי סעיף 3(ב)(1) לחוק איסור הלבנתו, תש"ס-2000, הוא חמש שנות מאסר.

בחנתי את ההחלטה שהגיעה על ידי המאשימה, שעתה לקביעת מתחם עונשה הנע בין 7-5 שנות מאסר. נראה כי באותם מקרים בהם הוטלו תקופות מאסר ממושכות של שנים, מדובר היה על נסיבות של ריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות, או מקרים בהם היו מספר אישומים שונים והتلוי להם עבירות נלוות שונות (ת"פ (ת"א) 14-01-2009 **מדינת ישראל נגד יעקב חי נומה**). חלק אחר מהמקרים שהובאו, מלמד על ריבוי קורבנות, כך למשל, בע"פ 29459-11-13 **חנן נגד מדינת ישראל ואח'**, שם דובר, בין היתר, על ריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה, ו- 461 קורבנות. דוגמא נוספת, עפ"ג (חיפה) 43352-06-13 **אברהם נגד מדינת ישראל** (ורע"פ 13/8879), שם התקבל ערעורו של הנאשם, והוא הופחת ל-7.5 שנים. באותו מקרה, כתוב האישום כלל 9 אישומים, אותו נאשם הורשע ב- 9 עבירות של קבלת דבר במרמה, בנסיבות חמימות, וכן הורשע בניסוח לביצוע עבירות אלו, ובביצוע עבירות נוספות. באותו מקרה, קבע בית משפט השולם מתחם עבור כל עבירה שנע בין 6 חודשים ועד 3 שנים, ובית המשפט המחויז מצא כי זהו מתחם ראוי ונכון, שאין להתערב בו.

אשר לפסקה שהגיעה על ידי ההגנה, אף היא לא תואמת את עניינו. כך למשל ת"פ (חיפה) 16-02-667 **מדינת ישראל נגד מקסים מאיר**, שם צוין במפורש על ידי בית המשפט, כי "**החלמתי לקבל את המלצה השירות המבחן**", **לחזור מתחם העונשה ולהסתפק בעונש של עבודות שירות**". מדברים אלו בר, כי עבודות השירות שהוטלו על הנאשם, הוטלו בשל תשתיית שיקומית, אשר אפשרה לביהם"ש, לחזור מתחם העונשה משיקולי שיקום. אין זה במקרה דכאן. במקרים אחרים שהגשו על ידי ההגנה, היה מדובר על תשתיית עובדתית "קללה" יותר, או בעבירות שאינן כוללות נסיבות חמימות (ת"פ (ת"א) 15-12-16779 **פרקיליטות המדינה, מחלוקת כלכלית נ' קרדנו ואח'**) או כללו רק את אחת העבירות המخصوصת לנאשם כאן (ת"פ (מחוזי מרכז-לוד) 15-12-53062 **מדינת ישראל נ' הורברג ואח'**, ת"פ (מחוזי מרכז-lod) 15-11-6912 **מדינת ישראל נ' מאיר נחמני**), או לחילופין מקרים בהם היו הסדרי טיעון עקב קשיים ראיתיים (ת"פ (מחוזי חיפה) 15-03-18444 **מדינת ישראל נ' כעכוש ואח'**). צוין כי גם במקרה זה, הוטלו על נאשם 1, 15 חודשים מאסר בפועל, תוך שבית המשפט המחויז דכאן מadgeש כי אילולא ההסדר היה עונש המאסר שנגזר על הנאשם כבד הרבה יותר. ביחס לנאשם 2 שנдан לעבודות שירות, האחרון הושם בסיווע בלבד.

לאחר עיון במלול הפסקה שהגיעה, וכן בפסקות נוספות בתי המשפט השונות, עולה כי מדיניות העונשה מגוננת, היא געה בין מאסרים ברף הגובה של עבודות שירות, ועד למאסרים ממושכים, של שנים אחורי סORG ובריח, הכל לפי נסיבות העוניין, טיב המרימה, היקף העבירות, היקף הנזק, ומיהות העבריין.

רק על מנת לסביר את האוזן, אפנה לעמדתו העונשית של בית המשפט העליון בתחום עבירות זה, מחודש ספטמבר שנה זו, במסגרת רע"פ 6000/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (5.9.21). באותו מקרה, בית משפט השלום בחיפה הרשיע נאשם בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות, זיויף, התחזות לאחר בכוונה להונאות וכן עבירות נלוות. הנאשם נדון, במסגרת הסדר טיעון סגור, ל-18 חודשים מאסר בפועל במצטבר ובחוף לעונשי מאסר מוותנה שהופעלו, כך שנקבע כי הנאשם ירצה בסך הכל 24 חודשים מאסר בפועל, לצד עונש מאסר מוותנה ופייצוי למחלוננים. בית המשפט המ徇יז דקאן (בראשות כב' הנשיא שפירא), דחה את ערעורו של הנאשם על עונשו ואילו בית המשפט העליון (כב' השופט אלרון) דחה את בקשה רשות הערעור שהגיש הנאשם וקבע כי אין מקום להתערב בעונש, שהינו ראוי ומאוזן ואין חורג ממדיניות הענישה הנווגת.

עוד אצין, כי בגין מה שהשתמע מהנטען על ידי ההגנה, העובדה כי מדובר בעבירות הנושאות גוון כלכלי, אין בו כדי להפחית מחומרתן, ההיפך מכך הוא הנכון. השקפת הפסיכה על מבצע עבירות מסווג זה, היא ככל מי שניסה להפיק רוח קל, תוך גזילת כספו של הזולות, והדין כי במקרים כאלה הענישה חייבת לכלול רכיב של מאסר בפועל, בבחינת "אין החוטא יצא נשכר". יפים לכאן הדברים הבאים מפי כב' הנשיא ד"ר ר. שפירא בעפ"ג (מחוזי חיפה) 32326-06-32326-06.08.2020 **חוסאם ביסאן נ' מדינת ישראל** (20.08.2020), שם הטיל מوطב זה על הנאשם שהורשע בין היתר, בביצוע 7 עבירות של מרמה בנסיבות חמירות, 18 חודשים מאסר בפועל, לאחר שעונשו נקבע בתחרית מתוך הענישה (18 ח' - 36 ח') שקבע בית משפט זה, מתוך אותו קיבל בית המשפט המ徇יז. יחד עם זאת, סבר בית המשפט המ徇יז, מפי כב' הנשיא שפירא כי אין מדובר בעונש חמוץ כלל ועיקר, וכי התגובה העונשית לעבירות מסווג זה צריכה להיות "משמעותית" תוך שדחה את ערעור הנאשם על חומרת העונש.

"כל שהדבר נוגע לעונש המאסר סבור אני כי העונש שנגזר אינו חמור כלל ועיקר.
מדובר בעבירות חמורות של מרמה וזיוף, המבוצעות בשיטתיות ולאורך זמן ותוך תכנון
מועדם, התגובה העונשית צריכה להיות משמעותית ולשדר מסר חד וברור בכל הנוגע
למבצע העבירות...". (הדגשות שלי - ש.ב.)

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין):

מדובר במלחמות אשר לו בתכנון קפדי ובדzon מרמתי על פני תקופה ארוכה מאוד שנפרשה בין השנים 2009-2014.

ה הנאשם חבר לאוטו שמעון, שעבד בחברה כקנין ותוך תכנון קפדי של הפרטים, עשיית פעולות מרמה אקטיביות, במודע, כגון הקמת עוסקים פיקטיביים שטרםלהת証 את זהות העומדים לאחרי הרכישות, חברי השניים ובצדואחד, מכרו לאורך השנים מוצריים לחבר "דסקל", במרמה, ותוך ניצול מעמדו של שמעון כקנין החברה, הכל ממטרת בוצע, על מנת להפיק רוח קל.

אמנם, אילולא שמעון ותפקידו כקנין בחברה, לא היו יכולם המעשים להתבצע. אך הדבר אינו גורע מתרומתו המכרעת של הנאשם לביצוע של העבירות. הוא היה דמות דומיננטית בתוכנית העברינית, והוציא אותה מן הכוח אל הפועל. השניים חברי ייחדי ופעלו כפועלות מלוחים, שמעון כקנין החברה וידה הארוכה, מזמן מוצרים אצל שותפו לפשע, הנאשם, הראשון מזמן והאחרון מספק. התחכם והshitתיות שאפינו את יישום התוכנית העברינית, הם אלה שהסוו כל כך טוב את התוכנית העברינית, והקשו על הבדיקה בפועלות מפרת חוק זו. כל אחד מהשניים תרם תרומה משמעותית

לביצועה של התוכנית העברינית והוצאה מהכוח אל הפועל. שמעון הזמין את הסchorה, והנאשם פעל לאספוקת "התמורה", תוך שימוש בני משפחתו השונים, ושימוש בעוסקים פיקטיביים, על מנת להסווות את הפעולות העברינית, ולמכור את המוצרים לחברה ולקבל ממנה כספים במרמה.

אשר לנזק שנגרם, כתוב האישום אינו מפרט את הרוח המדוקדק שగרף הנאשם כתוצאה מעשייו, אך ניתן לקבל מושג על היקפו, מתוך העובדות בהן הודה הנאשם. כתוב האישום המתוקן שבו הודה הנאשם, מצין כי לאורך השנים, הווערו לדי' החברות שהו בבעלותו של הנאשם, ובבעלות בני משפחתו, כספים בהיקף של - 5 מיליון ל"י.

בاهקשר זה, לא נעלמה מעניין בית המשפט, הטענה כי החברה קיבלה עבור הכספיים מוצרים כפי שאלה הוזמנו, וכן כי הרכישות דוחה לרשויות המס ושולם מס עליהם כדין. יחד עם זאת, כעולה מכתב האישום המתוקן, הנאשם יותר המעורבים גרמו לחברה נזק, בכך שבמסגרת תוכנית המרמה, שركמו ויישמו שמעון והנאשם, התקבלו הצעות המחיר שהוגשו מטעם הנאשם "בעינויים עצומות", והזהמנות לקבלת מוצרים נותבו אליו, מתוך, לכארה, כדיות עסקית, ולאפתוחת ההצעות לתחרות של ספקים שונים. בכך יצרו השניים בלעדיות לאספוקת המוצרים לנאשם ועסקיו, וחסמו את האפשרות לקבלת ההצעות מתחזרות. כאן טמון גרעינה המתואכם של התוכנית העברינית, ובכך חומרת המיעשים. היקף התשלום שגרפו ההזמנות ומשר התקופה הם המעידים על היקף "הבלעדות" והנזק העצום שנגרם לחברה.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

בاهינתן הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, עוצמת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגת, ובעיקר, נסיבות ביצוע העבירה, מידת האשם הגבוהה שהופגנה על ידי הנאשם, תכיפות העבירות, היקפן, משכן, הנזק הכלכלי שנגרם, אני קובע את מתחם העונש ההולם, כנ"ז בין 10 ל- 30 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים.

חריגת מתחם העונש ההולם לקולה או לחומרה (סעיפים 40ד ו-40ה לחוק העונשין):

בנדונו, לא הונחה בפני בית המשפט תשתיית ראייתית מצדיקה סטייה מתחם העונש ההולם לקולה, לצורכי שיקום.

שירות המבחן ערך שני תסקרים בעניינו של הנאשם. הוא ערך חקירה נרחבת אודוט הנאשם, בוחן את דפוסי התנהגותו, את העבירות הנוכחות, ביצע הערכת סיכון, ובסיומו של יום, הגיע לכל מסקנה, כי הבעת הרצון של הנאשם להשתלב בטיפול, הינה מאיימת הדין, ולא מתוך מוטיבציה פנימית לעירication התבוננות על כשלו התנהגותו. לפיכך, לא בא בהמלצת שיקומית בעניינו ולא הזגה תשתיית מצדיקה סטייה מתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

יצוין, כי הדימ לתרשםתו של שירות המבחן ממאפיינים בעייתיים אצל הנאשם כמו למשל השלתת האחריות על אחרים וחוסר הכרה אמיתית בחלוקת הדומיננטי ביצוע העבירות, מצאתי גם בטיעונים של הנאשם לעונש המבקש להשליך את כל האחריות על אחרים.

נסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

מדובר בנאשם בן 51, נעדר עבר פלילי, אב לארבעה ילדים, חלקם קטינים. במסגרת שיקולי, לחייב בחשבון את הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה; מהעולה בתסaurus השירות המבחן, לאחר שירות של 28 שנים במשמר הגבול

ובתפקידו לחייב ופיקוד, יצא לפנסיה מוקדמת עקב מעורבותו הנדונה. הנאשם תיאר שם את הבושה שחווה כתוצאה מהפרישה המוקדמת ופרשום מעשיו ברבים לצד תוצאות כעס על הפגיעה בשם הטוב ונאמנותו ותחותט נטישה של המערכת אותה שירת. על רקע זה, מסר הנאשם כי אף ניתק קשרים עם מקרים מתקופת שירותו. כמו כן, לקחתי בחשבון את הפגיעה של העונש במשפחהו של הנאשם, בשים לב למצבם הרפואי והנפשי של ילדיו, אשר מפאת צנעת הפרט לא אפרט במסגרת גזר הדין.

ה הנאשם הודה בסופו של יומם ביצוע המעשים והביע חרטה מילולית על ביצועם. הודאותו של הנאשם במעשים וחשיפת הפרשה יכולה לנבעה מעשיו של הנאשם, אשר פנה לגורמים הרלוונטיים בחברה ומספר את אשר ביצע שותפו לפשע, אותו שמעון, קניין החברה, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

יש לחת את הדעת לכך, שכפי שציינה המאשימה, מדובר בפרשota אשר קשה לגלותן, ופעמים רבות אותן עברו לא מובאים לדין. לפיכך, סבורני כי העובדה שה הנאשם הוא הגורם העיקרי לחשיפת הפרשה, הוא שיקול משמעותי שיש לקחת בחשבון, לפחות, בעת גזירת עונשו של הנאשם. הנאשם שיתף פעולה עם רשות החוק, עם החברה ומסר מידעה אודות העבריות שהובילו לכתבי אישום נגד נסיך נגד אביו.

עוד לקחתי בחשבון, את תרומתו רבת השנים של הנאשם במשטרת ישראל ואת התנהלותו התקינה לאורך שנים רבות, כפי שעולה מעדות האופי שנשמעה בעניין זה והנספחים השונים שהוגשו לעיונו של בית המשפט.

שיקול נוסף שיש לקחת בחשבון הוא חלוף הזמן מאז ביצוע העבריות. מדובר בעבריות שנעbara במהלך השנים 2009-2014, כך שמאז חלף מספר שנים לא מבוטל.

אלמנט נוסף שיש להוסיף למערכת שיקולי העונישה, בעת גזירת עונשו של הנאשם זה, הוא עקרון אחידות העונישה בין נאים.

כאשר יש מספר נאים, הנדונים באותה הפרשה, על בית המשפט לוודא קיומו של "מדרג הולם בין העונשים המוטלים על המעורבים באותה פרשה פלילתית לפי מידת אשਮם" (ע"פ 2166/18 פלוני נ' מדינת ישראל (17.5.2018)).

הצדדים הגיעו להסכמה את גזר הדין בעניינו של סמי שמואל, אביו של הנאשם, אשרណזון בגין אותו הקרה ואת עניינו באבחן להלן ביחס לעניינו של הנאשם שבפני.

באוטו מקרה הורשע אביו של הנאשם כאחת של הלבנתה הון לפי סעיף 3(ב)(1) לחוק איסור הלבנתה הון. הצדדים שמו הגיעו להסדר טיעון שבו הייתה הסכמה לעניין העונש, לפיה יוטלו על אביו של הנאשם עבודות לתועלת הציבור (של"צ) בהיקף של 200 שעות, לצד מסר מוותנה וקנס כספי. עוד הוחלט בגדר אותו הסדר טיעון כי מתוך הכספיים שנתפסו על ידי המאשימה, יחולט סך של 40,000 ל"נ (ማtron 81,000 ל"נ נתפסו על ידי המאשימה) ואילו היתריה תושב לנאים.

בית המשפט קיבל את הסדר הטיעון והטיל על אביו של הנאשם עונש של"צ כאמור, לצד מסר מוותנה של 3 חודשים וקנס בסך 20,000 ל"נ. אני סבור כי הבדלים מאבחנים בין עניינו של אבי הנאשם לעניינו של הנאשם ברורים.

מדובר בהסדר טיעון ולא בטיעון פתוח לעונש; בגזר דין של אבי הנאשם, יוחסה לאחרון עבירה אחת בלבד של הלבנתה הון, ולא יוחסה לו כלל עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות חמורות, אשר יוחסה לנאים שבפני, על כל המשמעויות

ורמת האשם הנגזרת ממנו.

מעשי של אביו לא כללו את אותה מעורבות פעילה, את מאפייני הزادן המרמטי וכן את התהכם והתוכנן המוקף שאפיינו את מעשיו של הנאשם.

זאת ועוד, בណדונו קיים מימד נוסף של חומרה שעה שמדובר בנאש ששירות שנים רבות כאיש אכיפת החוק ושירות כושטר האמון על אכיפת החוק בעת ביצוע העבירות.

עוד אוסף, כי אף לעמדת המאשימה, כולה מפרטוקול הדיון בעניינו של אביו, חלקו של אביו של הנאשם נמוך יותר מחלוקתו של הנאשם ושמעוון. אציג בנוספ', כי גם נסיבותיהם האישיות של הנאשם ואביו שונות בתכלית; אביו של הנאשם אדם מבוגר בן 76 התלו依 בעזרה סיועית כמו גם בת זוגו וזאת לעומת גילו ונסיבותו האישיות של הנאשם שבפניו כמפורט בפירוט לעיל.

העונש המתאים (סעיף 40 יד (2) לחוק העונשין):

לאחר שבחןתי את מכלול השיקולים שנמננו בהרחבה לעיל, מצאתי כי יש להטיל על הנאשם עונש מאסר בכליה ממשית אם כי בחלוקת התחثان של המתهم, מתוך התחשבות בשיקולים המקוריים, על מנת שהעונש ישקוף הלימה עונשית ראוייה למכלול השיקולים, לחומרה ולקללה, שמנית לעיל.

כמו כן, סבורני שיש להתחשב בקביעת העונש המתאים בשיקול הרתעת הרבים (סעיף 40ז לחוק העונשין), שכן מדובר בעבירות שקשה לאתרן והענישה חייבת להעביר מסר חד וברור מצד בית המשפט שסופו של העבריין שיתפס, יהיה אחורי סוג ובריח.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

12 חודשים מאסר בפועל.

8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאש לא יעבור תוך תקופה זו, את העבירות בהן הורשע בתיק זה.

כנס בסך - 20,000 ₪ או 200 ימי מאסר תמורה. הכנס ישולם ב- 20 תלומים חדשים החל מה- 1.1.22 ובכל ראשון לחודש. פיגור יעמיד את מלאה הכנס לפירעון מיידי.

פיצוי בסך - 50,000 ₪ למטלוננת חב' דסקל שישולם ב- 50 תלומים שווים ורצופים החל מה- 1.1.22 ובכל ראשון לחודש. פיגור יעמיד את מלאה הפיצוי לפירעון מיידי.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחויז.

ניתן היום, כ"ח כסלו תשפ"ב, 02 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.

